

Ved Karl Jacobsens

50 Aars Fødselsdag den 25. April 1948.

Mel. Gyldenlakken

I Ungkarlehjemmet vi fester,
vi her har os samlet i Dag,
i Kredsen af Venner og Gæster,
det er jo saa lige en Sag.
For Karl han er Manden i Huset,
han altid er glad og tilfreds,
i Dag har vi alle ham husket,
for tænk jer, nu er han halvtreds,
og af alle Goder her paa Jorden
elsker han dog Flasken allermest,
glad han saa mangan Gang sin Arm har bøjet,
men Karl han ku' li' det, og han er tilfreds.

Som ung vilde Karl være Murer,
hvorfor kan jeg ikke forstaa,
de Timer de var vist lidt sure,
for det vilde slet ikke gaa,
de tre Aar af Tiden han klared,
men saa sa' han pludselig Stop,
for nu vilde han være Fisker,
til Havet han gjorde et Hop,
og saa ud paa Havets vilde Vover,
sejlede han baade Nat og Dag,
men hjem i Havnen klarede han Turen,
og saa kan I tro han kund' slaa et Slag.

At Karl er en Mand, som vi ynder,
det kan vi vist sige enhver,
et Smil har han altid paa Læben
til Børnene tror jeg især,
men Ungkarl det er han desværre,
det siges med Fynd og med Klang,
dog havde han vistnok en Pige
sig fundet i Jylland engang.
Men af alle Goder her paa Jorden
elsker han sin Frihed allermest,
Ungkarlelivet det dog blev ham givet,
for det synes Karl nemlig er allerbedst.

Men nu vil vi dig gratulere
med Hjørnet du runder i Dag,
50 Aar er svundet af Livet,
det var ej saa lige en Sag,
og Pynten den har du jo klaret,
selvom det var med lidt Besvær,
og derfor saa tager jeg Ordet
og siger til hver og især:
"Skaal"! Lad os nu alle Glasset hæve
ønske Karl alt godt paa denne Jord.
Held og Lykke i den Tid der kommer
gid at du maa faa mange og gode Aar!

S.S.H.H.

